

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **R. M.**, bytem N. 76, S., zastoupený Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní, se sídlem Liberec, Komenského 87/3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 10. 10. 2012, č.j. 15064/12-1302-708158,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 10. 10. 2012, č.j. 15064/12-1302-708158, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Finančního úřadu v Hustopečích ze dne 25. 4. 2012, č. j. 48721/12/299921705843.

Působnost orgánu rozhodujícího o žalobcově odvolání přešla v průběhu řízení před zdejším soudem s účinností zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, na Odvolací finanční ředitelství, které se tak podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), stalo žalovaným.

I. Podstata věci

Původní žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 10. 2012, č.j. 15064/12-1302-708158, zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Hustopečích ze dne 5. 12. 2011, č. j. 101451/11/299921703762, kterým byla žalobci podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a podle § 147 a § 139 odst. 1 a § 90 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, na základě výsledku postupu k odstranění pochybností vyměřena daň z přidané hodnoty za listopad 2011 v částce 20 772 Kč.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce namítá, že byl na základě plné moci ze dne 12. 10. 2010 řádně zastoupen. Tato skutečnost byla známa jak Finančnímu úřadu v Hustopečích, tak Finančnímu úřadu v Jablonci nad Nisou. Přesto probíhalo místní šetření bez vědomí zástupkyně. Podle žalobce také fakticky neprobíhalo místní šetření, ale nezákonná daňová kontrola.

Součástí spisu není žádný záznam o tom, že byl žalobce telefonicky vyzván k předložení celé řady dokladů, ani o tom, že žalobce tyto doklady předložil, a že mu je správce daně vrátil. Ze spisu není zřejmé, kdy bylo místní šetření zahájeno, jak probíhalo, ani jak bylo ukončeno. Žalobce nebyl s výsledkem místního šetření seznámen a nemohl se k závěrům vyjádřit. Žalobce tak považuje důkazní prostředky zajištěné při místním šetření za nezákonné.

Podle žalobce také místní šetření prováděl místně nepřislušný správce daně (Finanční úřad v Jablonci nad Nisou). Zástupkyně žalobce se o probíhajícím místním šetření dozvěděla až z výzvy ze dne 24. 1. 2012. Pochybnosti správce daně byly popsány v této výzvě neurčitě a žalobce se tak k nim nemohl bez dokladů vyslovit. Žalobce dále namítá, že nebyl seznámen s obsahem důkazních prostředků, na něž je v rozhodnutí odkazováno (obchodní podmínky společnosti ČEPRO, a. s.).

Ke sdělení ze dne 5. 3. 2012 žalobce uvádí, že se jedná o sdělení předčasné a informativní, kterým bylo reagováno na jeho podání ze dne 21. 2. 2012. Žalobce tedy očekával, že po doplnění dokazování mu bude doručeno konečné sdělení podle § 90 daňového řádu. Žalobce tedy nebyl seznámen s konečným sdělením, ani s tím, jakou odpověď obdržel správce daně k bodům 2, 3 a 5. Platební výměr byl tedy vydán předčasně. Navíc místně nepřislušným správcem daně.

Závěrem žalobce namítá, že předložil řádný daňový doklad, z něhož mu nárok na odpočet DPH vzniká (a to doklad na částku 17 262 Kč; dodavatel K+B Expert, s. r. o.), že žalovaný žalobce neinformoval o spisové značce, pod kterou bylo odvolací řízení vedeno a že žalovaný v písemnostech neuváděl identifikaci odvolání žalobce „naše zn.“

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení jak napadeného, tak jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním postoji v podané replice, při jednání i po celou dobu řízení před soudem.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se žalobou nesouhlasí a podrobně argumentuje k jednotlivým žalobním tvrzením. Napadené rozhodnutí považuje za zákonné a žalobu proto navrhuje jako nedůvodnou zamítnout.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), neboť byla k soudu zaslána již 11. 12. 2012, a nikoli až 12. 12. 2012, jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření. Zároveň se jedná o žalobu podanou osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování odvolacího orgánu postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Předně žalobce namítá, že místní šetření v místě podnikání žalobce bylo provedeno Finančním úřadem v Jablonci nad Nisou bez přítomnosti i vědomí žalobcovy zástupkyně. Skutečnost, že žalobce byl na základě plné moci ze dne 12. 10. 2010 řádně zastoupen, žalovaný nezpochybňuje. Rovněž nepopírá to, že místní šetření bylo provedeno, aniž by o tom zástupkyni žalobce vyrozuměl.

Podle § 25 odst. 2 daňového řádu zastupování zástupcem nevylučuje, aby správce daně v případech, kdy je osobní účast zastoupeného nezbytná, jednal se zastoupeným přímo, nebo aby ho vyzval k vykonání některých úkonů. Zastoupený je povinen výzvě správce daně vyhovět. O tomto jednání nebo výzvě správce daně bezodkladně vyrozumí zástupce.

Podle § 80 daňového řádu může správce daně provádět místní šetření. V rámci tohoto postupu zejména vyhledává důkazní prostředky a provádí ohledání u daňových subjektů a dalších osob zúčastněných na správě daní, jakož i na místě, kde je to vzhledem k účelu místního šetření nejvhodnější (odst. 1). K provedení místního šetření může správce daně přizvat osobu, jejíž přítomnost je podle povahy věci potřebná (odst. 2).

Podle § 81 daňového řádu má úřední osoba provádějící místní šetření v době přiměřené předmětu místního šetření, zejména v době provozu, právo na přístup na pozemky, do každé provozní budovy, místnosti a místa, včetně dopravních prostředků a přepravních obalů, k účetním záznamům nebo jiným informacím, a to i na technických nosičích dat, v rozsahu nezbytně nutném pro dosažení cíle správy daní. Toto právo má též, jde-li o obydlí, které daňový subjekt užívá současně pro podnikání, je-li to nezbytné a nelze-li rozhodné skutečnosti zjistit jiným způsobem (odst. 1). Správce daně může provést nebo si vyžádat z účetních záznamů nebo jiných informací výpis nebo kopii, a to i na technických nosičích dat (odst. 2).

Podle § 82 daňového řádu jsou daňový subjekt a další přítomné osoby povinny poskytnout úřední osobě, která provádí místní šetření, všechny přiměřené prostředky a potřebnou součinnost k účinnému provedení místního šetření (odst. 1). Osoby, u nichž je místní šetření prováděno, jsou povinny zapůjčit správci daně jím vyžádané doklady a další věci nezbytné pro správu daní i mimo své prostory, jinak správce daně tyto věci zajistí postupem podle § 83 daňového řádu (odst. 2). Zapůjčení dokladů a jiných věcí nebo odebrání vzorků potvrdí správce daně při jejich převzetí nebo odebrání. Převzaté doklady a další věci nebo odebrané vzorky vrátí správce daně osobě, od které je převzal, nejpozději do 30 dnů od jejich převzetí nebo odebrání. Ve zvlášť složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené doklady a další věci nebo odebrané vzorky podrobit vnější expertize, může tuto lhůtu prodloužit nejbližší nadřízený správce daně; pokud důvody pro zapůjčení trvají, může být tato lhůta z důležitých důvodů prodlužována opakovaně (odst. 4).

Podle § 83 odst. 1 daňového řádu může správce daně při místním šetření zajistit věci, které mohou sloužit jako důkazní prostředek, je-li důvodná obava, že by později nebylo možné příslušný důkazní prostředek provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi.

Podle § 17 odst. 1 daňového řádu může místně příslušný správce daně dožádat jiného věcně příslušného správce daně téhož nebo nižšího stupně o provedení úkonů nebo dílčích řízení nebo jiných postupů, které by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů, anebo které by nemohl provést vůbec.

Z uvedeného je zřejmé, že správce daně byl oprávněn dožádat Finanční úřad v Jablonci nad Nisou o provedení místního šetření v místě podnikání žalobce, neboť místní šetření je možno provádět kdekoli. Týkalo-li se pak správnosti daňového přiznání k dani z přidané hodnoty a tedy žalobcovy podnikatelské činnosti, je zcela logické, že mělo být provedeno v místě podnikání žalobce, neboť je rozumné předpokládat, že právě zde má žalobce uloženy potřebné doklady.

Rovněž je zřejmé, že správce daně pochybil, pokud o provedení místního šetření neinformoval zástupkyni žalobce. Byl-li si vědom toho, že žalobce je zastoupen na základě procesní plné moci, bylo zcela na místě, aby o tom, že bude místní šetření prováděno, vyrozuměl zástupkyni žalobce, a to tak, aby se místního šetření zástupkyně za žalobce mohla účastnit. Považoval-li správce daně žalobcovu osobní účast na místním šetření za nezbytnou, bylo jeho povinností zástupkyni o provedení místního šetření vyrozumět bezodkladně (§ 25 odst. 2 daňového řádu).

Pokud se zástupkyně žalobce o místním šetření konaném zřejmě 19. 1. 2012 dozvěděla až z výzvy vydané 24. 1. 2012 a doručené jí 6. 2. 2012, nelze to bez dalšího považovat za bezodkladné vyrozumění. Je tedy zřejmé, že správce daně pochybil, pokud zástupkyni žalobce o konání místního šetření řádně nevyrozuměl.

Na druhou stranu toto pochybení nemělo podle názoru zdejšího soudu žádný vliv na zákonnost vydaného platebního výměru. Jak je uvedeno výše, při místním šetření je daňový subjekt povinen poskytovat správci daně veškerou potřebnou součinnost, vpustit jej do svých prostor a zapůjčit správci daně jím vyžádané doklady a další věci nezbytné pro správu daní i mimo své prostory. Je tedy zřejmé, že i kdyby byla zástupkyně žalobce o místním šetření vyrozuměna, event. se jej účastnila, nic by to nezměnilo na povinnosti žalobce poskytnout správci daně veškerou součinnost a předložit veškeré vyžádané doklady.

Žalobce v žalobě sice namítá, že při místním šetření došlo k řadě nezákonností, které by zástupkyně mohla namítat, pokud by se místního šetření účastnila, nicméně žádné konkrétní pochybení neuvádí. Takto nekonkrétně postavenou námitkou se tedy nelze zabývat.

To samé je pak třeba uvést, jestliže žalobce namítá, že fakticky neprobíhalo místní šetření, ale nezákonná daňová kontrola. Ani tuto námitku žalobce jakkoli blíže nekonkretizuje a neopírá o žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by svůj závěr dovozoval.

Pokud pak žalobce namítá, že ze spisu není zřejmé, kdy bylo místní šetření zahájeno, jak probíhalo, ani jak bylo ukončeno, je třeba s ním souhlasit. Správci daně je tak třeba vytknout, že součástí spisu není protokol či úřední záznam o místním šetření (který vyžaduje § 80 odst. 3 daňového řádu), nicméně lze předpokládat, že tato listina je obsažena ve spisu Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou, který místní šetření na základě dožádání prováděl. V daném případě je ve správním spisu výsledek místního šetření obsažen v odpovědi na dožádání ze dne 20. 1. 2012, v níž jsou shrnuty skutečnosti zjištěné při místním šetření a závěry, k nimž Finanční úřad v Jablonci nad Nisou, který prováděl místní šetření, dospěl. Právě to je přitom podstatné a pro danou věc zcela dostačující. Absence protokolu či úředního záznamu v daném správním spisu tedy není takovou vadou, která by mohla jakkoli zasáhnout do žalobcových práv a ovlivnit tak zákonnost napadeného rozhodnutí. Ostatně samotný žalobce vůbec neuvádí, jak konkrétně se tyto okolnosti měly v jeho právech odrazit.

Na základě skutečností zjištěných při místním šetření pak Finanční úřad v Hustopečích vydal 24. 1. 2012 výzvu k odstranění pochybností podle § 89 daňového řádu. Tato výzva byla doručena zástupkyni žalobce 6. 2. 2014. V této výzvě byly jednoznačně popsány skutečnosti, které byly při místním šetření zjištěny i závěry, které z nich správce daně dovozuje. Nelze tedy souhlasit s tím, že by žalobce nebyl s výsledkem místního šetření seznámen a nemohl se k němu vyjádřit. Jeho vyjádření k výzvě k odstranění pochybností (a jejím prostřednictvím i k výsledkům místního šetření) bylo správcem daně přímo vyžadováno. Soud tak se žalobcem nesouhlasí, že by důkazní prostředky byly při místním šetření zajištěny nezákonně a že by v důsledku toho byla nezákonná i výzva k odstranění pochybností.

Rovněž nelze souhlasit se žalobcem, že by místní šetření prováděl místně nepřislušný správce daně. Jak je uvedeno výše, místní šetření prováděl Finanční úřad v Jablonci nad Nisou na základě dožádání místně příslušného Finančního úřadu v Hustopečích. Takový postup byl zcela v souladu s § 17 odst. 1 daňového řádu. Místní šetření v místě podnikání žalobce (v obvodu Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou) je nepochybně úkonem, který by Finanční úřad v Hustopečích mohl provést jen s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů (konkrétně na cestu téměř přes celou republiku). Porušení zásady zákonnosti, hospodárnosti ani spolupráce tak shledáno nebylo.

Pokud žalobce namítá, že nebyl schopen se k pochybnostem sděleným ve výzvě ze dne 24. 1. 2012 vyjádřit, neboť nebyly specifikovány dostatečně určitě, nelze s ním souhlasit. Naopak podle názoru zdejšího soudu jsou pochybnosti správce daně ve výzvě popsány dostatečně podrobně, aby na ně mohl daňový subjekt reagovat a event. je odstranit.

Soud přitom nesouhlasí se žalobcem, že by se v případě bodů 1 a 2 výzvy dopustil omylu, který by vysvětlil. Žádné potvrzení vysvětlení údajného omylu spis neobsahuje. Soud se neztotožňuje se žalobcem ani v tom, že by se v případě bodů 3 a 4 jednalo toliko o formální důvody. Náležitosti daňových dokladů a podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně jsou zákonem o dani z přidané hodnoty jednoznačně stanoveny a pouze při splnění zákonem vyžadovaných podmínek může plátcе daně nárok na odpočet uplatnit. Správce daně tedy nepochybil, pokud odpočet daně neuznal a stanovil daň platebním výměrem a nikoli podle podaného daňového přiznání.

Jestliže žalobce neměl příslušné doklady k dispozici a ke svému vyjádření je potřeboval, jistě mohl, resp. jeho zástupkyně mohla, nahlédnout do daňového spisu, kde příslušné doklady v kopiích obsaženy jsou.

Se žalobcem lze souhlasit, že z bodu 3 výzvy není zřejmé, jaké náležitosti zde specifikovaný daňový doklad neobsahuje. Tento nedostatek však byl zhojen ve sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 5. 3. 2012, kde byly chybějící náležitosti daňového dokladu popsány. Žalobce zde byl také poučen o tom, že do 15 dnů ode dne seznámení s dosavadním výsledkem postupu může podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků. Toto sdělení bylo zástupkyni žalobce doručeno dne 9. 3. 2012. Ze spisu je přitom zřejmé, že již 23. 2. 2012 obdržela zástupkyně žalobce doklady, které žalobce předložil při místním šetření. Od tohoto data (tj. od 23. 2. 2012) tedy zástupkyně žalobce předmětnými doklady disponovala a mohla se k výzvě k odstranění pochybností, případně ke sdělení o výsledku postupu vyjádřit a pochybnosti správce daně odstranit. To však neučinila.

Se žalobcem je tedy třeba souhlasit, že doklady byly vráceny přímo jeho zástupkyni. To ostatně potvrzuje i žalovaný ve vyjádření k žalobě. Zároveň je však ze spisu zřejmé, že kopie těch dokladů, kterých se týkaly pochybnosti, byly zaslány spolu s odpovědí na dožádání i Finančnímu úřadu v Hustopečích, který na základě výsledků místního šetření vydal výzvu k odstranění pochybností, a kterému tak pochybnosti vznikly. Na právě uvedeném nemůže nic změnit ani to, že v odpovědi na dožádání Finanční úřad v Jablonci nad Nisou určité vyhodnocení zjištěných skutečností provedl (např. zjišťoval, zda Jana Štětinová je plátcem DPH, jak uvádí žalobce). Místně příslušný správce daně (Finanční úřad v Hustopečích) totiž těmito závěry Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou nebyl nijak vázán a bylo zcela na něm, zda na základě zjištěných skutečností dospěje k závěrům shodným či odlišným (tj. zda pochybnosti, které byly nastíněny v odpovědi na dožádání, přijme za své a vtělí do výzvy k odstranění pochybností či nikoli). K této úvaze měl přitom k dispozici veškeré potřebné důkazní prostředky. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že by pochybnosti nevznikly Finančnímu úřadu v Hustopečích, který byl místně příslušným.

Soud nesouhlasí se žalobcem ani v tom, že jeho námitky proti výzvě podané dne 21. 2. 2012 nebyly přezkoumatelně vyřízeny. Naopak se všemi námitkami se správce daně vypořádal ve sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 5. 3. 2012. Soud se přitom nemůže ztotožnit se žalobcem v tom, že by uvedené sdělení bylo toliko reakcí na žalobcovu podání ze dne 21. 2. 2012 a že by se jednalo o sdělení předčasné a informativní.

Podle § 90 daňového řádu nedošlo-li k odstranění pochybností a výše daně nebyla prokázána dostatečně věrohodně, sdělí správce daně daňovému subjektu výsledek postupu k odstranění pochybností. Daňový subjekt je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností, podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků (odst. 2). Pokud správce daně shledá důvody k pokračování v dokazování, zahájí v rozsahu těchto důvodů daňovou kontrolu. Neshledá-li správce daně důvody k pokračování v dokazování, vydá do 15 dnů ode dne, kdy daňový subjekt podal návrh na pokračování v dokazování, rozhodnutí o stanovení daně (odst. 3).

Z předmětného sdělení ze dne 5. 3. 2012 (nazvaného „Sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2011“) plyne, že správce daně na základě § 90 odst. 2 daňového řádu sděluje žalobci výsledek postupu k odstranění pochybností. Jednoznačně je zde uvedeno, že žalobcovým podáním ze dne 21. 2. 2012 pochybnosti odstraněny nebyly a je zde také uvedeno z jakého důvodu. Žalobce byl zároveň poučen, že je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností, podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků.

Pokud je zde pak uvedeno, že určitá tvrzení žalobce budou prověřována formou dožádání u Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou, nic to nemění na skutečnosti, že právě popsané sdělení je jak formou, tak obsahem, sdělením o výsledku postupu k odstranění pochybností podle § 90 odst. 2 daňového řádu. Předně je třeba uvést, že plánované dožádání se mělo týkat toliko některých pochybností a nikoli všech, které byly výzvou vytknuty (týkaly se údajného podání nového „správného“ daňového přiznání a zadržování dokladů u Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou). Ve vztahu k ostatním pochybnostem tedy dožádání nemohlo nic nového přinést a nutně by tak v případě žalobcovy další pasivity následovalo vydání platebního výměru. Za této situace by správce daně ve vydaném platebním výměru mohl zohlednit ty skutečnosti, které by nově z dožádání vyplynuly. V daném případě však dožádání žalobcovu tvrzení nepotvrdilo, žalobce další dokazování nenavrhoval a správce daně tedy zcela v souladu se zákonem vydal platební výměr. Právě z obsahu tohoto platebního výměru pak vyplynul výsledek dožádání.

Na shora uvedeném nic nemění ani písarské chyby, které jsou ve sdělení obsaženy. Z celkového kontextu sdělení je totiž zřejmé, jaké věci se týká (odstranění pochybností v případě daně z přidané hodnoty za období listopad 2011) i jakých pochybností správce daně (obsažených ve výzvě ze dne 24. 1. 2012). Takový popis považuje soud za dostatečný. Nesprávně uvedená data odpovědi na dožádání a výzvy k odstranění pochybností nemají na srozumitelnost sdělení žádný vliv. Navíc výzva k odstranění pochybností je zde dvakrát specifikována správně a toliko jednou nesprávným datem. Ostatně pokud žalobce měl ve vztahu ke srozumitelnosti sdělení jakékoli pochybnosti, nic mu nebránilo se na správce daně obrátit s dotazem. To však neučinil.

Nelze tak souhlasit se žalobcem, že nebyl seznámen s konečným sdělením o výsledku postupu k odstranění pochybností. Platební výměr tak nebyl vydán předčasně.

Soud přitom neshledal, že by platební výměr vydal místně nepřislušný správce daně, jak namítá žalobce.

Podle § 13 daňového řádu se místní příslušnost správce daně u fyzické osoby řídí jejím místem pobytu; pro účely správy daní se místem pobytu fyzické osoby rozumí adresa místa trvalého pobytu občana České republiky, nebo adresa hlášeného místa pobytu cizince, a nelze-li takto místo pobytu fyzické osoby určit, rozumí se jím místo na území České republiky, kde se fyzická osoba převážně zdržuje.

Podle § 16 daňového řádu dojde-li ke změně místní příslušnosti, správce daně bezodkladně postoupí části spisu týkající se daní, které lze stanovit nebo vybrat a vymáhat, tomu správci daně, který je nově příslušný, a vyrozumí o tom bezodkladně daňový subjekt. Ve stejném rozsahu k této části spisu připojí i výpis z osobního daňového účtu daňového subjektu (odst. 1). Správu daní vykonává dosud příslušný správce daně do doby, než je daná část spisu postoupena nově příslušnému správci daně (odst. 2).

V daném případě žalobce namítá, že měl trvalé bydliště v Bořeticích toliko do 15. 1. 2012. Finanční úřad v Hustopečích, který byl v době jeho pobytu v Bořeticích příslušným správcem daně, tedy měl neprodleně po tomto datu zahájit úkony ke změně místní příslušnosti.

Ze spisu vyplynulo, že platební výměr vydal 25. 4. 2012 Finanční úřad v Hustopečích. Platební výměr se týkal daně z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2011. Daňové přiznání bylo Finančnímu úřadu v Hustopečích doručeno 28. 12. 2011. Již 30. 12. 2011 dožádal správce daně Finanční úřad v Jablonci nad Nisou. Odpověď na dožádání přišla Finančnímu úřadu v Hustopečích 20. 1. 2012.

V případě změny místní příslušnosti je jistě třeba, aby správce daně postoupil spis novému správci daně bez zbytečných průtahů a v co nejkratším čase. Na druhou stranu tak může učinit až poté, co se o skutečnostech zakládajících změnu místní příslušnosti dozví (ať už z oznámení daňového subjektu či z vlastní úřední činnosti). Ještě před samotným postoupením spisu však formou rozhodnutí doručovaného daňovému subjektu stanoví datum, ke kterému přechází místní příslušnost na nově místně příslušného správce daně.

Byť se v daném případě doba více než tři měsíců, po kterou Finanční úřad v Hustopečích rozhodnutí o změně místní příslušnosti nevydal a spis nově místně příslušnému správci daně nepostoupil, může zdát dlouhá, nelze dospět k závěru, že by v důsledku toho byl platební výměr vydán místně nepřislušným správcem daně. Jednak § 16 odst. 2 daňového řádu jednoznačně stanoví, že do doby postoupení spisu vykonává dosavadní správce daně příslušnou agendu dál tak, aby byl zajištěn princip kontinuity fungování veřejné správy. Zákon přitom neomezuje rozsah úkonů, které je původně místně příslušný správce daně kompetentní po změně místní příslušnosti (do postoupení spisu nově příslušnému správci daně) provádět. Navíc v daném případě byla delší časová prodleva způsobena zjevně tím, že Finanční úřad v Hustopečích chtěl dokončit zahájené prověřování správnosti žalobcova daňového přiznání a před postoupením spisu dokončit postup k odstranění pochybností. Ani tuto námitku tedy soud důvodnou neshledal.

Shledal-li soud, že byl platební výměr vydán místně příslušným správcem daně, není třeba se zabývat tím, zda žalovaný doložil, že se žalobce v Bořeticích zdržuje pouze výjimečně, ani tím, že žalobcovo místo podnikání v obci Rádlo je pro posouzení místní příslušnosti nepodstatné.

Stejně tak je pro posouzení dané věci nepodstatné, že žalobce podal daňové přiznání 27. 12. 2011 a nikoli až 28. 12. 2011, jak uvádí žalovaný (tohoto dne bylo daňové přiznání žalovanému doručeno).

Za zcela nedůvodnou pak soud považuje námitku, že žalovaný pochybil, pokud přes žalobcovu výslovnou žádost v písemnostech neuváděl identifikaci odvolání žalobce „naše zn.“ Žádný právní předpis neukládá správci daně, aby daňové písemnosti označoval spisovou značkou daňových subjektů. Takto široce nelze zásadu spolupráce vykládat. Je zcela postačující, pokud je každá písemnost označena č. j. správce daně a popisem věci, k níž se vztahuje. Jestliže žalobce v důsledku pochybení pracovnice kanceláře své zástupkyně nereagoval na výzvu č. j. 81038/12/299930701702, nelze to přičítat k tíži nikomu jinému, než právě žalobci.

Byť § 64 odst. 5 daňového řádu stanoví, že se jednotlivé části spisu vedou pod společnou spisovou značkou, nespátřuje soud žádné pochybení v tom, že žalovaný žalobce neinformoval o spisové značce, pod kterou bylo odvolací řízení vedeno.

Takovou informaci totiž podle názoru soudu žalobce k uplatňování svých procesních práv nepotřeboval. Jak předkládání podání, tak nahlížení do spisu, mohl realizovat i bez znalosti sp.zn. odvolacího řízení.

Namítá-li žalobce, že žalovaný porušil zásadu projednací, neboť neumožnil žalobci vyjádřit se k důkazům provedeným v odvolacím řízení, nejedná se o řádně uplatněný žalobní bod, neboť žalobce vůbec neuvádí, ke kterým důkazům se nemohl vyjádřit.

Pokud žalobce namítá, že nebyl seznámen s obsahem důkazních prostředků, na něž je v rozhodnutí odkazováno (konkrétně s obchodními podmínkami společnosti ČEPRO, a. s.), lze s ním souhlasit. Správní spis skutečně neobsahuje žádnou listinu, z níž by plynulo, že žalobce byl s těmito obchodními podmínkami seznámen. Na druhou stranu z výzvy k doplnění v rámci odvolacího řízení ze dne 16. 7. 2002 plyne, že žalobce byl seznámen s tím, že žalovaný zjistil z obchodních podmínek ČEPRO, a. s., že v případě použití platebního systému karet EuroOil je každý měsíc vystavován souhrnný daňový doklad, na základě něhož je možné uplatnit nárok na odpočet. Tato výzva byla zástupkyni žalobce řádně doručena.

Žalobce si tedy byl vědom toho, že žalovaný z blíže neurčených obchodních podmínek ČEPRO, a. s. vychází. Považoval-li žalobce za nutné se s těmito podmínkami seznámit, nic mu nebránilo dostavit se k žalovanému a nahlédnout do spisu, event. žalovaného vyzvat k bližší specifikaci těchto obchodních podmínek (ke sdělení, z jakého jsou data a kde si je opatřil). To však žalobce neučinil. Zároveň žalobce neuvádí, jaká újma mu v důsledku toho, že se s obchodními podmínkami neseznámil, vznikla ani netvrdí, že závěr, k němuž žalovaný z obchodních podmínek dospěl, je nesprávný. Za této situace nelze neseznámení žalobce s obchodními podmínkami považovat za vadu, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Namítá-li žalobce, že předložil řádný daňový doklad, z něhož mu nárok na odpočet DPH vzniká (a to doklad vystavený dodavatelem K+B Expert, s. r. o.), nelze s ním souhlasit.

Podle § 28 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty v rozhodném znění musí běžný daňový doklad obsahovat c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění, d) daňové identifikační číslo, pokud je osoba, pro kterou se uskutečňuje plnění, plátcem.

Jak plyne z daňového spisu, tento doklad právě uvedené náležitosti postrádá. Absentuje zde uvedení osoby, pro kterou bylo plnění poskytnuto (tj. údajně žalobce), i

jeho daňové identifikační číslo. V takovém případě správce daně zcela správně předmětný doklad neuznal.

Doložil-li žalobce v řízení před soudem daňový doklad od téhož dodavatele, který již zákonem vyžadované náležitosti obsahovat měl, nemůže to na shora uvedeném nic změnit. V daňovém řízení měl žalobce dostatek prostoru k tomu, aby řádný daňový doklad předložil (dokonce k tomu byl opakovaně správcem daně vyzýván), pokud tak neučinil, nelze to přičíst k tíži nikomu jinému, než jemu. Soud k tomuto dokladu přihlížet nemůže, neboť je vázán skutkovým a právním stavem ke dni rozhodování odvolacího orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Jestliže žalobce při jednání dne 5. 6. 2014 zpochybnil doručení výzvy ze dne 24. 1. 2012 (namítal, že výzva neměla být zástupkyni doručována poštou, ale mělo být doručováno do datové schránky), jedná se o námitku uplatněnou po lhůtě k podání žaloby. Toliko v této lhůtě přitom lze rozšířit žalobu o nově uplatněné žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

V. Závěr

Je tak třeba uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem. V žádném ze žalobních bodů tedy žaloba není důvodná. Vzhledem k tomu, že soud nezjistil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, byla žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnuta.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5.6.2014

David Raus, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků